$^{2}/_{5}$, mille tulemusena üldine toorainete hinnatase jäi püsima 1936. a. novembri joonele. Kiiretempoline hindade kõvenemine andis omalt poolt tugeva tõuke valmissaaduste hindade tõusule. Kuigi möödunud aastal juba teisest veerandist alates algas taas jõudne toorainete hindade lõdvenemine, siis ei mõjunud see kohe vastavais proportsioones valmiskaupade hindade alanemisele. Selles pole aga midagi iseäralikku, sest on juba vana nähtus, et toorainete hinnad languse suhtes on tundlikumad valmissaaduste hindadest. Kuid üldjoontes oli siiski valmisartiklite suhtes 1937. aastal märgata hinnalanguse poole kalduvat tendentsi. Kõigepealt võis seda konstateerida tekstiilkaupade kohta.

Elustavaks teguriks majanduselu üldisel aktiviseerimisel möödunud aastal on kahtlemata osutunud taasrelvastumine. Kas see on olnud inimkonnale tõhusalt tulus või mitte, on küsimus omaette, kuid kriisi olukorrast kiirendatud korras väljajõudmisel ja uue konjunktuuri loomisel maailmamajanduses on taasrelvastumisel kahtlematult suur osatähtsus.

Rahvasteliidus koostatud aruannete põhjal on maailmamajanduse toodangu indeks väärtuselt, kui 1929. a. võtta 100-na, 1937. a. novembriks tõusnud 101,4-le (ilma Nõukogude Veneta). Sama allika alusel, kui 1932. a. võtta 100-na, on riigikaitse ja relvastuse kulude indeks 1937. aastal tõusnud 165-le. Sellest paistab, et taasrelvastumine on olnud väga hoogne ning seega toodangut tiivustav. Rahvasteliidu poolt publitseeritud andmeil oli kogu maailma armeedes 1913. a. kokku kuus miljonit sõdurit, 1937. aastal aga 8,5 miljonit. Kui 1913. aastal kulutati maailmas sõjaväele ja riigikaitsele 2,5 miljardit kuld-dollarit, siis olevat see summa möödunud aastal tõusnud juba 7,1 miljardile dollarile. Seega ühelt poolt tõus sõdurite arvel 41,6% ja teisalt kulude lahtris 184%.

Sääraste kulude tegemine on osutunud majandus-

Eesti kroonika 1937, lk. 39